

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5P/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200480
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720200480.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci manželky - navrhovateľky: W. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX U. XXX, občan SR, proti manželovi navrhovateľky - odporcovi: H. V. T. H. H., nar. XX. XX. XXXX občan Q. H. G., t. č. na neznámom mieste za účasti maloletého dieťaťa: H. H. V. H., nar. XX. XX. XXXX, občan SR, t. č. na neznámom mieste bytom u otca, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky W.B. H., rod. T.j, nar. XX. XX. XXXX a odporcu H. V. T. H. H., občana Q. H. G., nar. XX. XX. XXXX uzatvorené dňa XX. XX. XXXX v U., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu U., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom X, r o z v á d z a .

Súd maloletého H. H. V. H., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec maloletého H. V. T. H. H., nar. XX. XX. XXXX je p o v i n ť prispievať na maloletého H. H. V. H., nar. XX. XX. XXXX výživným vo výške 30% zo životného minima vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode.

Súd styk otca s maloletým neurčuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Trovy konania súvisiace s prekladom písomností pre odporcu znáša štát.

o d ō v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa svojím návrhom došlým Okresnému súdu vo Zvolene dňa 04. 02. 2020 domáhala, aby súd jej manželstvo s odporcom uzatvorené dňa 19. 02. 2007 rozviedol. Svoj návrh odôvodnila tým, že uzavreli dňa 19. 02. 2007 pred Miestnym úradom v U. manželstvo, z ktorého sa narodil syn H. H.. Ona je slovenskou štátnou občiankou. S manželom sa zoznámili v apríli 2004, keď pracovala ako manažérka pre slovenskú cestovnú kanceláriu. Keď jej skončila práca v Q. odišli do Q., kde sa narodil syn H.. Ich manželstvo nemalo žiadne väčšie problémy, preto sa nebála ísť do Q., kde strávila aj dovolenku. V deň odletu 18. 11. 2008 odišiel otec so synom na neznáme miesto a odvtedy ich nevidela. Neskôr sa prostredníctvom nášho veľvyslanectva dozvedela, že odporca sa s ňou v Q. dňa XX. XX. XXXX rozviedol. Na Slovensku je ešte stále vydatá. Odporcu od 18. 11. 2008 nevidela, nepočula. Na základe tohto nechce ďalej zotrvávať v manželstve s odporcom a chce si zariadiť tiež nový život. Na základe týchto skutočností žiadala, aby súd rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

2. Súd z dôvodu, že uvedený návrh bol neúplný, nakoľko neobsahoval náležitosti v zmysle § 127 ods. 1, § 131 ods. 2, § 125 ods. 3 Civilného sporového poriadku uznesením zo dňa 03. 04. 2020 vyzval navrhovateľku na doplnenie náležitostí, kde uvedie ktorému z účastníkov má byť zverené maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva na čas po rozvode, ďalej výšku výživného, ďalej či žiada úpravu styku a tiež potvrdenie zamestnávateľa o príjmoch.

Dňa 29. 04. 2020 bolo zo strany navrhovateľky súdu osobne doručené podanie, ktorým svoj návrh upresnila v tom, že maloletého H. H. V. H. žiada na čas po rozvode zveriť do osobnej starostlivosti seba a otec je povinný platiť výživné vo výške 30% zo sumy životného minima. Zároveň oznámila, že nežiada úpravu styku a to z dôvodu faktov, ktoré uviedla už v pôvodnej žiadosti a to nezvestnosť svojho syna.

3. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

4. Súd na základe sobášneho listu zapísaného v knihe manželstiev Matričného úradu U. vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom X zistil, že dňa 19. 02. 2007 uzatvorila navrhovateľka s odporcom manželstvo.

5. Súd z rodného listu maloletého zistil, že tento sa narodil dňa 03. 04. 2006, pričom ako otec je uvedený odporca a ako matka navrhovateľka.

6. Súd z rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/115/2011-105 zo dňa 09. 01. 2012 zistil, že maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matke a otec bol povinný prispievať na jeho výživu vo výške 30% zo životného minima.

7. Súd z rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č. k. 4T/196/2017-385 zistil, že otec maloletého je vinný, že v presne nezistenom čase dňa 18. 11. 2008 v byte matky obžalovaného v W. zobral svojej manželke ich spoločného syna pod zámienkou, že ho ide ukázať rodine, avšak za svojou manželkou sa vrátil opätovne až po štyroch hodinách bez maloletého syna. Odvolanie proti uvedenému rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/19/2019 zamietnuté.

8. Z výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 20. 07. 2017 vykonaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Bratislave IV. súd zistil, že navrhovateľka opísala skutočnosti ako sa s manželom zoznámila, ďalej priebeh ich ďalšieho života ako aj tú skutočnosť, že naposledy maloletého videla dňa 18. 11. 2008, kedy mala odletieť na Slovensko. Tiež uviedla, že v Q. je po maloletom vyhlásené pátranie, myslí si že na základe žiadosti Interpolu.

9. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen bolo zistené, že navrhovateľka bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 29. 05. 2017 do 03. 05. 2019.

10. Súd z ospravedlnenia z neúčasti a zároveň žiadosti, aby bolo vykonané pojednávanie konané dňa 04. 11. 2020 v jej neprítomnosti zistil, že týmto sa ospravedľuje z pojednávania, pretože sa ho nemôže zúčastniť, nakoľko sa nezúčastnila testovania a nevlastní tak certifikát s negatívnym výsledkom. Zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že t. č. je dlhodobo odcestovaná na území G. G. takmer pri U. hraniciach. K veci už nemá možnosť doložiť žiadne listiny a nemá ani viac čo by povedala. Žiada, aby súd jej manželstvo rozviedol.

11. Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. (ďalej len zákon o rodine) manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

12. Podľa § 22 zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

13. Podľa § 23 ods. 1 zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

14. Podľa § 23 ods. 2 zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu

rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

15. Podľa § 24 ods. 1 zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

16. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

18. Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

19. Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

20. Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

22. Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

23. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (C. m. p.) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľky je v celom rozsahu dôvodný. Predovšetkým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v zmysle zákona o rodine môže súd manželstvo rozviesť na návrh jedného z manželov ak toto už neplní svoj účel a to tak, že je vážne narušené, trvalo rozvrátené a že ani do budúcnosti nemožno očakávať obnovenie manželského spoložitia. Súd už len zo samotných skutočností, ktoré boli jednak tvrdené navrhovateľkou, ďalej zistené z rozsudku Okresného súdu Zvolen vo veci zverenia maloletého do výchovy a opatery matke sp. zn. 5P/115/2011 a taktiež aj z rozsudku Okresného súdu Zvolen v rámci trestného konania mal zistené, že v súčasnosti manželia už nežijú spolu, navrhovateľka otca maloletého dieťaťa od 18. 11. 2008 nevidela a naposledy ho počula dňa 24. 12. 2008. Na základe týchto skutočností súd vychádza teda z toho, že nie je tu možnosť obnoviť manželské spoložitie a preto manželstvo v zmysle § 23 ods. 1 zákona o rodine rozviedol.

25. Zároveň súd v prípade, ak z manželstva v čase rozvodu pochádza maloleté dieťa alebo deti musí určiť, ktorému z manželov bude dieťa zverené do výchovy a opatery, ďalej určiť výšku výživného, ktoré bude musieť rodič maloletého platiť na maloleté dieťa a v prípade možností aj úpravu styku. Súd mal jednoznačne zistenú tú skutočnosť, že aj z rozsudku Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 5P/115/2011 bol maloletý zverený do výchovy a opatery matke. Od tejto doby neboli preukázané žiadne

nové skutočnosti, pre ktoré by mal súd iným spôsobom rozhodnúť o zverení maloletého do výchovy a opateru matke. Na základe týchto skutočností teda rozhodol tak, že maloletého zveril matke. Čo sa týka výšky výživného, súd keďže nemal preukázané žiadne majetkové pomery zo strany otca určil platiť otcovi na maloletého výživné v celkovej výške 30% zo životného minima.

Čo sa týka úpravy styku, súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že vo veci úpravy styku, keďže je situácia taká, že matka v súčasnosti nevie kde sa maloletý nachádza, nepovažoval za potrebné určiť úpravu styku a preto tento styk neurčil.

26. Čo sa týka poukázania matky na to, že táto bola už rozvedená v Q. súd poukazuje na to, že táto skutočnosť v rámci slovenského právneho poriadku nie je relevantná a to z toho dôvodu, že Slovenská republika nemá s Q. G. uzatvorenú dohodu o uznávaní takýchto právnych aktov t. z., že nie je možné právny akt rozvodu vykonaného v rámci právnych predpisov Q. G. uznať v rámci Slovenska. Zároveň k tomuto ešte súd poukazuje na tú skutočnosť, že z predmetného rozhodnutia v rámci Q. úradov o rozvode manželstva nevyplývajú práva a povinnosti k maloletému dieťaťu a teda uznanie takéhoto rozsudku by bolo v rámci slovenského právneho poriadku nepostačujúce a aj tak by o právach a povinnostiach k maloletému musel rozhodovať.

27. Čo sa týka trov konania súd poukazuje na to, že žiadnemu účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

28. Podľa § 155 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (C. s. p.) každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie súd tlmočníka.

29. Podľa § 155 ods. 2 C. s. p. trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

30. Súd na predmetný paragraf poukazuje z toho dôvodu, že v rámci konania boli z dôvodu, že súd konal s odporcom ako osobou, ktorá neovláda slovenský jazyk preložené do jazyku odporcu viaceré potrebné listiny. Z toho dôvodu súd v zmysle § 155 ods. 1 a 2 C. s. p. musel za tento preklad zaplatiť trovy súdnej prekladateľke T. L. W.. Predmetné trovy v zmysle § 155 ods. 2 C. s. p. znáša štát.

§ 18 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 22 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 23 ods. 1, 2 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 24 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 75 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 76 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

§ 52 zák. č. 161/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.